

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) wydanej w dniu 9 sierpnia 2011 r. w sprawie R 1838/2010-3; oraz
- obciążenie strony pozwanej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: wzór dla towaru „przyrząd do pisania” — rejestracja wzoru wspólnotowego nr 352315-0007

Właściciel wzoru wspólnotowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: Schwan-Stabilo Schwanhäußer GmbH & Co. KG

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: graficzny znak towarowy przedstawiający przyrząd do pisania zarejestrowany w Niemczech pod nr 30045470.8 dla towarów z klasy 16; graficzny znak towarowy przedstawiający przyrząd do pisania zarejestrowany w Niemczech pod nr 936051 dla towarów z klasy 16; trójwymiarowy znak towarowy przedstawiający przyrząd do pisania zarejestrowany w Niemczech pod nr 2911311 dla towarów z klasy 16; graficzny znak towarowy przedstawiający przyrząd do pisania zarejestrowany jako międzynarodowy znak towarowy pod nr 936051 dla towarów z klasy 16; graficzny znak towarowy przedstawiający przyrząd do pisania zarejestrowany jako międzynarodowy znak towarowy pod nr 418036 dla towarów z klasy 16

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie prawa do kwestionowanego zarejestrowanego wzoru wspólnotowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 61 ust. 6 rozporządzenia Rady nr 6/2002 ze względu na to, że Izba Odwoławcza przeprowadziła niedozwolone ponowne rozpoznanie sprawy. Naruszenie art. 62 rozporządzenia Rady nr 6/2002, ze względu na to, że Izba Odwoławcza i) naruszyła podstawowe zasady tego przepisu poprzez sposób, w jaki zastosowała ona środki niezbędne do wykonania orzeczenia Sądu; oraz (ii) błędnie zastosowała kryterium zarówno z art. 25 ust. 1 lit. b), jaki i z art. 25 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 6/2002; naruszenie art. 25 ust. 1 lit. e) rozporządzenia Rady nr 6/2002 ze względu na to, że Izba Odwoławcza: i) zastosowała błędne kryterium w celu ustalenia czy nastąpiło wymagane „użycie” znaku towarowego w zarejestrowanym wzorze wspólnotowym ii) nie zbadała czy znaki towarowe były przedmiotem używania zarówno jako element art. 25 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 6/2002, jak i element przepisów prawa krajowego w Niemczech; iii) błędnie zastosowała kryterium dotyczące prawa do zakazania używania. Naruszenie art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 6/2002 ze względu na to, że Izba Odwoławcza błędnie oceniła właściwości poinformowanego użytkownika oraz zarówno sposób jak i metodę, według których powinna nastąpić ocena całościowego wrażenia.

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2011 r. — Wagon Automotive Nagold przeciwko Komisji

(Sprawa T-610/11)

(2012/C 32/68)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Automotive Nagold GmbH (Nagold, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Hackemann i H. Horstkotte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 275 z dnia 26 stycznia 2011 r. w postępowaniu dotyczącym niemieckiej pomocy państwa C 7/2010 (ex CP 250/2009 oraz NN 5/2010) „KStG, Sanierungsklausel”;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zasadniczo następujące zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: odliczenie straty nie stanowi pomocy przyznanej ze środków państwa

Skarżąca podnosi w tym względzie, że § 8c niemieckiej Körperschaftsteuergesetz (ustawa o podatku od osób prawnych, zwana dalej „KStG”) narusza obiektywną zasadę opodatkowania netto i zasadę finansowej wydajności oraz że poprzez klauzulę naprawczą jedynie zapobiega się sprzecznej z konstytucją ingerencji w składniki majątkowe podatnika w przypadkach obejmujących zakres stosowania klauzuli naprawczej. Zdaniem skarżącej z tego powodu nie została spełniona przesłanka pomocy na gruncie prawa wspólnotowego.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: brakująca selektywność ze względu na brak wyjątku od miarodajnego systemu referencji

Skarżąca w tym miejscu podnosi, że miarodajny system referencji stanowi ogólne uregulowanie dotyczące odliczenia straty w odniesieniu do osób prawnych [§ 10d niemieckiej Einkommensteuergesetzes (ustawy o podatku dochodowym) w związku z § 8 ust. 1 KStG i § 10a niemieckiej Gewerbesteuersteuergesetzes (ustawy o podatku od prowadzenia działalności gospodarczej)] oraz że § 8c KStG stanowi jedynie wyjątek od tego miarodajnego systemu referencji, który z kolei jest ograniczony między innymi przez klauzulę naprawczą.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: brakująca selektywność z uwagi na brak rozróżnienia pomiędzy podmiotami gospodarczymi, które ze względu na obrany cel znajdują się w porównywalnej pod względem faktycznym i prawnym sytuacji.

Skarżąca podnosi w tym względzie między innymi, że klauzula naprawcza wychodzi na korzyść każdemu przedsiębiorstwu będącemu podatnikiem oraz że nie uprzywilejowuje ani określonych dziedzin wzgl. obszarów działania, ani przedsiębiorstw określonej wielkości.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: brakująca selektywność z uwagi na uzasadnienie wynikające z natury wzgl. wewnętrznej konstrukcji systemu podatkowego.

Skarżąca podnosi w tym miejscu, że klauzula naprawcza opiera się na podstawach systemu podatkowego wynikających z konstytucyjnoprawnych zasad, jak opodatkowanie według wydajności, uniknięcie nadmiernego opodatkowania oraz zachowanie zasady proporcjonalności.

- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: oczywiste błędy w ocenie wskutek niedostatecznego ujęcia niemieckiej sytuacji podatkowej

Skarżąca podnosi w tym względzie, że Komisja niewłaściwie oceniła niemieckie normy prawa podatkowego dotyczące odliczenia straty.

- 6) Zarzut szósty dotyczący dochodzenia ochrony zaufania na gruncie prawa wspólnotowego

Skarżąca w związku z tym podnosi, że podatkowe przywileje naprawcze w przypadku nabycia udziału w związku z odliczeniem straty zostały podchwyczone przez Komisję dopiero na etapie formalnego postępowania sprawdzającego oraz że chodzi tutaj o działanie o charakterze wyjątkowym, ponieważ możliwa kwalifikacja jako pomoc mogła wyniknąć jedynie wskutek prawnego uproszczenia przepisu (§ 8 ust. 4 KStG) bezspornie zgodnego z prawem pomocy państwa. Znaczenie z punktu widzenia prawa pomocy państwa tego uproszczenia prawnego nie było dostrzegalne ani dla ustawodawcy niemieckiego ani dla przedsiębiorstw posiadających fachowych doradców.

Skarga wniesiona w dniu 1 grudnia 2011 r. — Spa Monopole przeciwko OHIM — South Pacific Management (Manea Spa)

(Sprawa T-611/11)

(2012/C 32/69)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci L. De Brouwer, E. Cornu i E. De Gryse)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: South Pacific Management (Papeete, Polinezja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 września 2011 r. w sprawach połączonych R 1776/2010-1 i 1886/2010-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: South Pacific Management

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Manea Spa” dla towarów i usług należących do klas 3, 24, 25, 43 i 44

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowane na obszarze Beneluksu słowne znaki towarowe „SPA” i „Les Thermes de Spa” dla towarów i usług należących do klas 3, 32 i 42 (obecnie klasa 44)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania wniesionego przez stronę skarżącą

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w zakresie oceny podobieństwa między kolidującymi ze sobą znakami towarowymi oraz w odniesieniu do oceny stopnia charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie używania znaku towarowego „SPA” i prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd a także naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 w zakresie oceny renomy znaków towarowych „SPA” i „Les Thermes de Spa”.

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2011 r. — Treofan Holdings i Treofan Germany przeciwko Komisji

(Sprawa T-612/11)

(2012/C 32/70)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Treofan Holdings GmbH (Raunheim, Niemcy); i Treofan Germany GmbH & Co. KG (Neunkirchen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. de Weerth)

Strona pozwana: Komisja Europejska